TOLERANCJA
PRZYJAŹŃ
WSPARCIE
ZABAWA
OTWARTOŚĆ
SZACUNEK
PRZYGODA
WSPÓLNE CHWILE
UCZYMY SIĘ OD SIEBIE
MARZENIA
RADOŚĆ
PASJA
ODKRYWAM SWOJE MOŻLIWOŚCI
KAŻDY MA MOC
ŻYCZLIWOŚĆ
WIDZĘ
INSPIRACJA
ROZUMIEM
WŁĄCZAM
WSPÓLNIE
KAŻDY JEST WAŻNY
RAZEM
AKCEPTACJA
ZROZUMIENIE
TALENTY
KREATYWNOŚĆ
WIARA W SIEBIE
DOBRE RELACJE
EMPATIA
INTEGRACJA
RÓŻNORODNOŚĆ
KOLOROWANKI
DLA DZIECI
MOŻEMY WSZYSTKO
MAŁE KROKI WIELKIE CELE
KOMUNIKACJA
DZIAŁAMY RAZEM
POMAGAMY SOBIE
ZROZUMIEĆ INNYCH
ROZWÓJ
SIŁA PRZYJAŹNI
WARTO BYĆ SOBĄ
UŚMIECH
MOGĘ WSZYSTKO
LEPSZY ŚWIAT
DOBRA ENERGIA
KAŻDY DZIEŃ TO NOWA PRZYGODA
WYOBRAŹNIA
MUZYKA
TANIEC
ODWAGA
POZYTYWNA ENERGIA
SPORT
SZTUKA

Kolorowanki zostały opracowane przez Fundację VERBA

Ministerstwo Edukacji Narodowej

Projekt „Przedszkole i Szkoła z Empatią – offline/online. Widzę, rozumiem, włączam” dofinansowany ze środków budżetu państwa, przyznanych przez Ministra Edukacji w ramach programu „Kompas Młodego Obywatela”

W letnie dni nad rzeczką
lubimy rzucać piłeczką.
To nic, że nóżki słabsze ma Hanka,
przecież fajna z niej koleżanka.

Jestem sobie baletnica,
ludzi tańcem swym zachwycam.
Na występach i zawodach
nie przeszkadza mi ta noga.

Nie chcę siedzieć już na ławce
wolę fruwać na huśtawce.
Gdy wiaterek mnie dotyka,
w uszach dźwięczy mi muzyka…

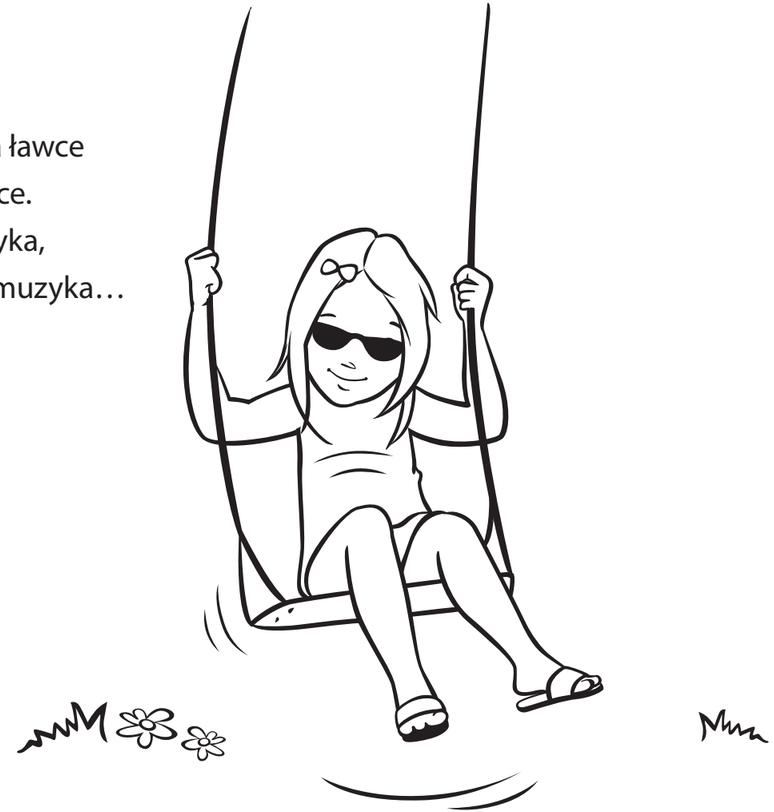

Przyjaciela mam wiernego,
to mój piesek, chyba wiecie?
Nie zostawia mnie samego,
bo samemu źle na świecie.

Chociaż nie widzę nutek,
nie widzę klawiszy,
moje sprytne palce
odganiają ciszę.
Gram różne melodie,
muzykę mam w głowie,
co mam zagrać jeszcze,
może ktoś podpowie?
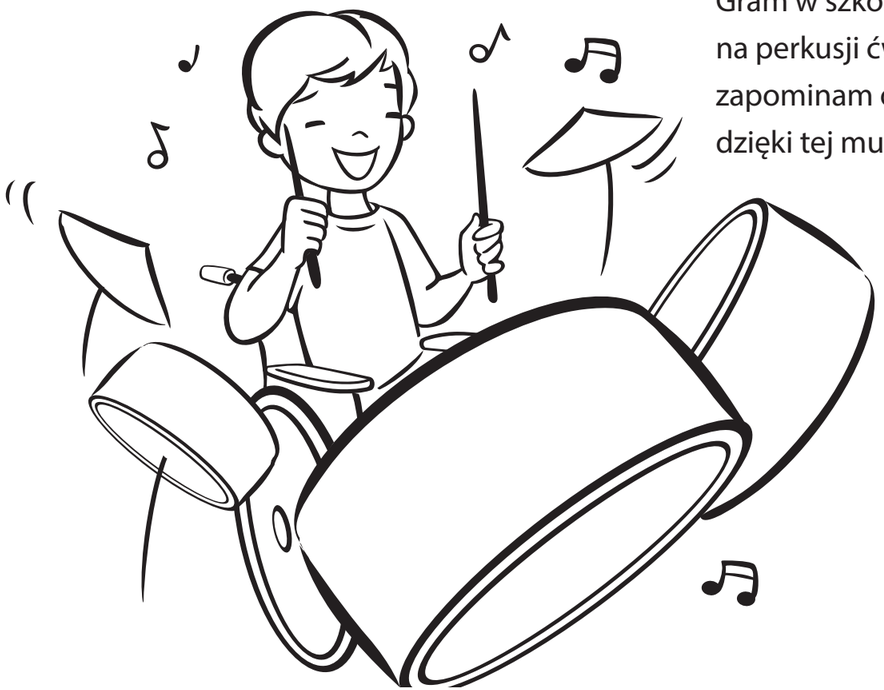
Gram w szkolnej kapeli,
na perkusji ćwiczę…
zapominam o smuteczkach
dzięki tej muzyce.

Paleta, sztaluga, farby i pędzelki
to moje czarodziejskie elementy.
Wózkiem latem w plener jadę
i na płótno farby kładę.
I czaruję swym pędzelkiem
błękit nieba, drzewo wielkie,
pod drzewem strumyk, co płynie wartko.
Kiedyś zostanę znaną malarką.

Franek chociaż nie ma rączki prawej
jest gotowy na zabawę.
Gramy w piłkę, w gry planszowe
na wyciecze plenerowej.

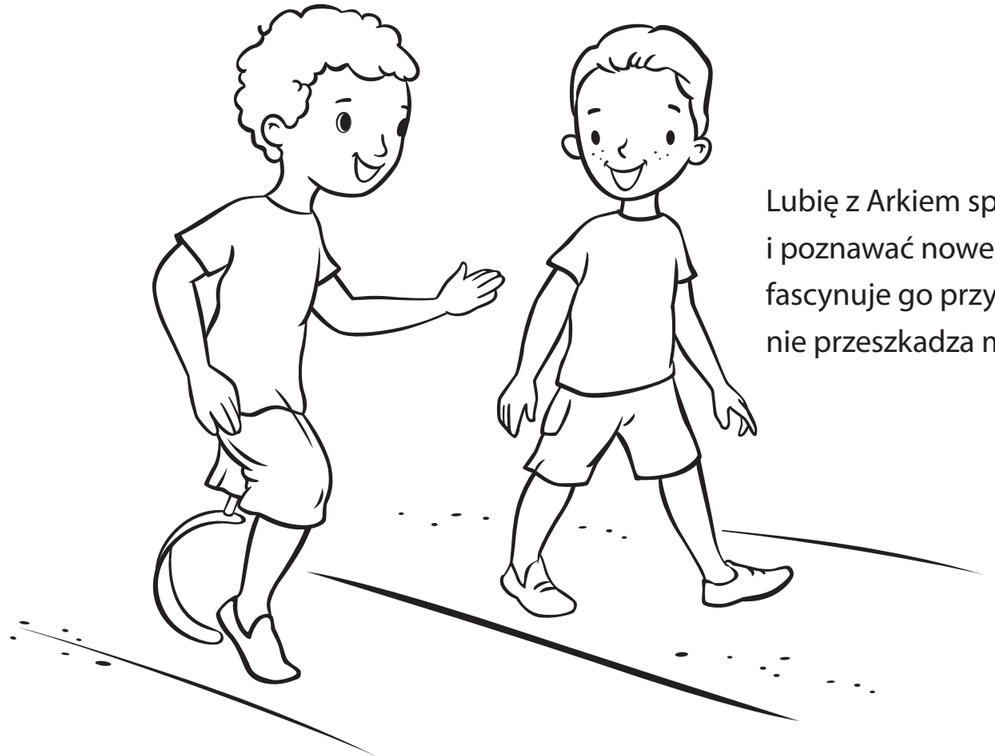

Lubię z Arkiem spacerować
i poznawać nowe dróżki…
fascynuje go przyroda,
nie przeszkadza mu brak nóżki.

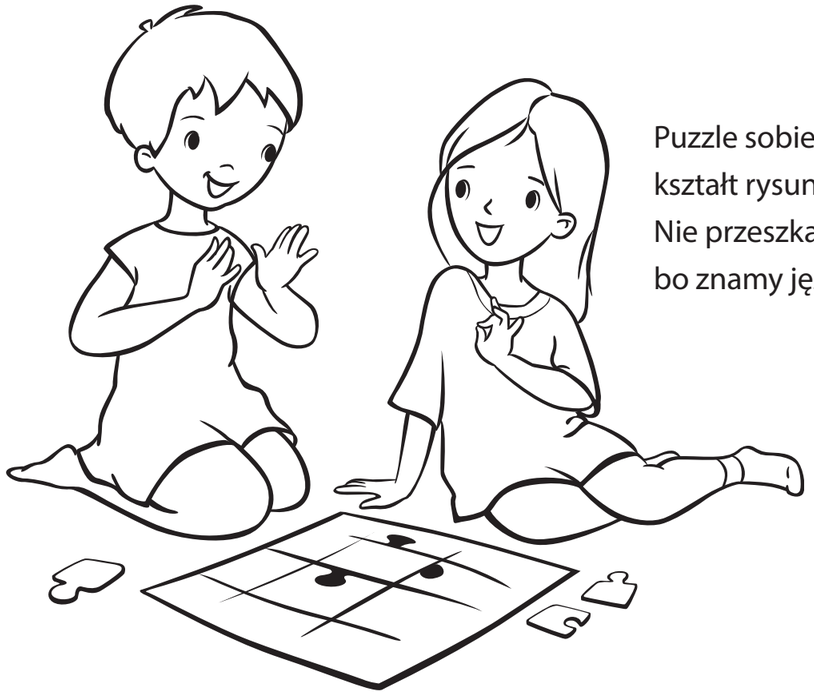

Puzzle sobie układamy,
kształt rysunków dobieramy.
Nie przeszkadza nam brak mowy,
bo znamy język migowy.

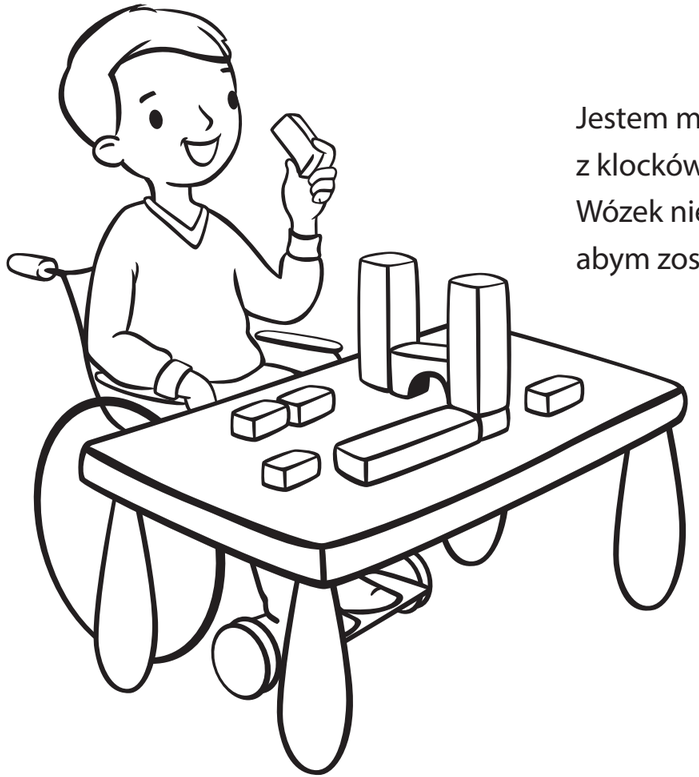

Jestem małym budowniczym,
z klocków stawiam domków wiele.
Wózek nie będzie przeszkodą,
abym został inżynierem.

Nóżka w górę, nóżka w bok,
jeszcze jeden mały skok…
na podwórku w klasy gramy
i na migi rozmawiamy.

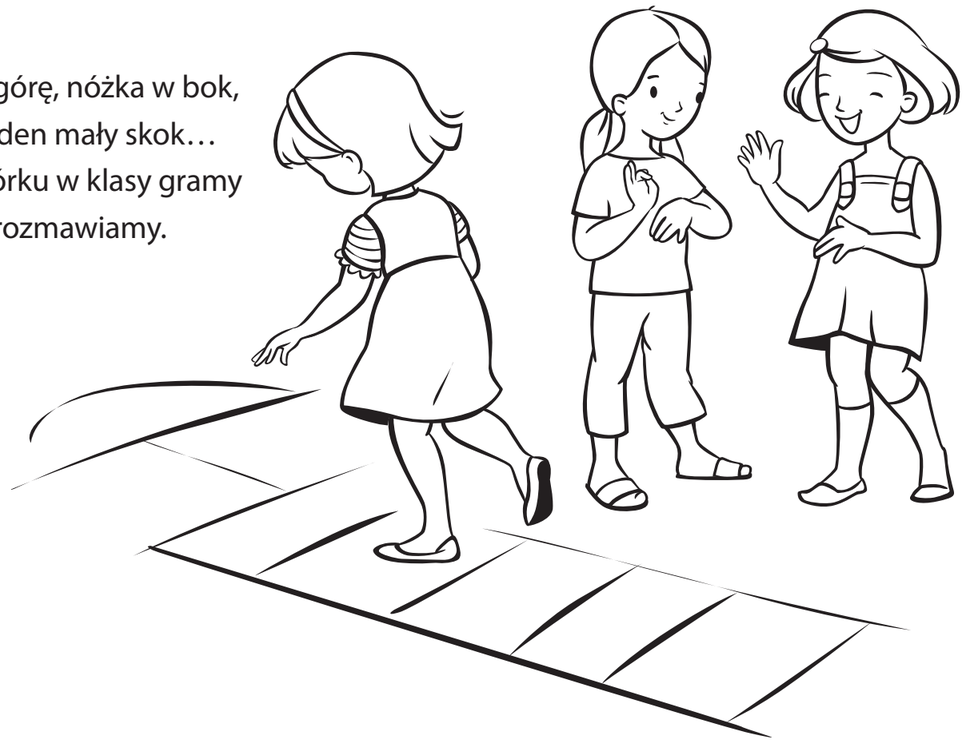

Wózkiem w plener pojechałam
pięknych kwiatów nazrywałam.
To dla mamy są te kwiatki,
bo już blisko jest Dzień Matki.

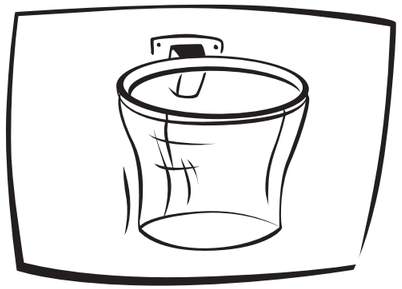

Piłkę rzucam wprost do kosza
chociaż w wózku siedzę nisko.
Sprawne ręce, celne oko…
i już wiem, że mogę wszystko.

W tenisa sobie gramy,
piłeczkę odbijamy.
Karol dobrze serwuje,
bo długo tę grę trenuje.

Lubię chodzić po górach,
wysokie zdobywam szczyty
pokonam bloki skalne
gór jeszcze nie zdobytych.

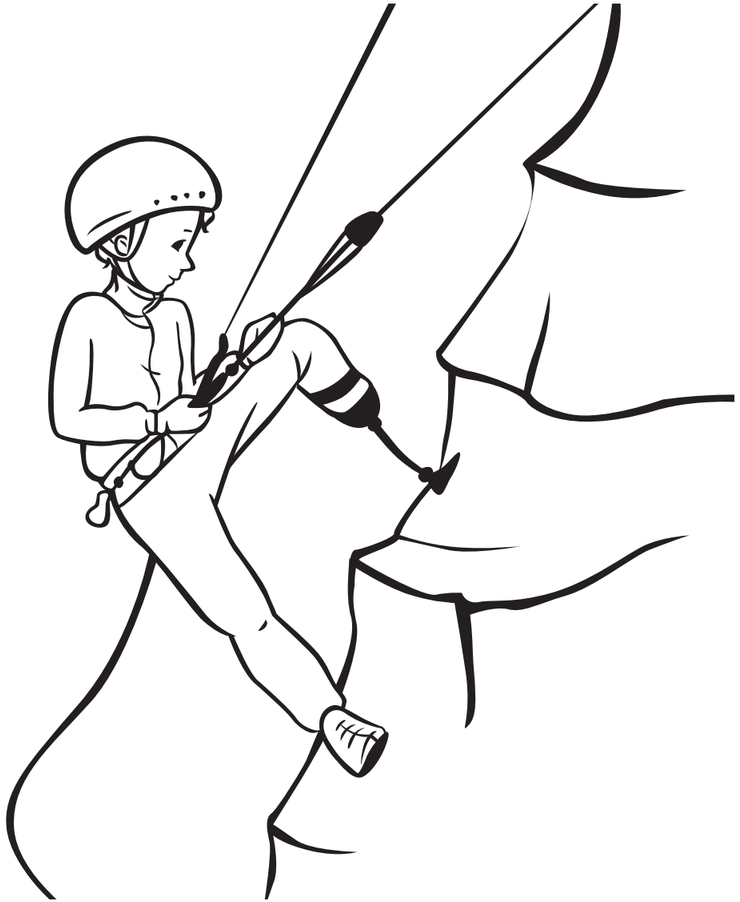

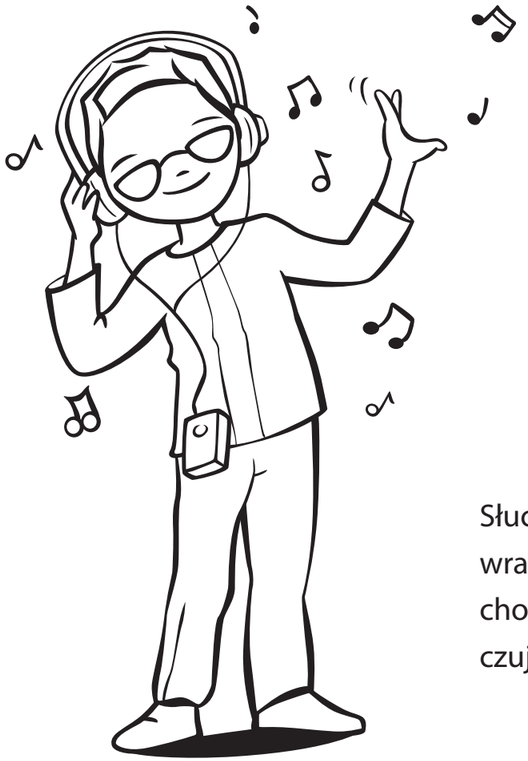

Słucham muzyki, tańczę i śpiewam,
wraz ze mną tańczą kwiaty i drzewa…
chociaż oczami nie widzę ich ruchu,
czuję to w wietrze i w szepcie w uchu.

Łucznik ze mnie doskonały,
celnie puszczam z łuku strzały…
zawsze trafiam w środek tarczy,
będę wciąż trafiał, bo sił mi wystarczy.

Odkąd Józek
siadł na wózek
baseball życie mu umila,
piłkę rzuca do Kamila…

Dziś są moje urodziny
więc bajkową mam koronę,
czuję się jak księżniczka,
i zabawy miłośniczka.

Ministerstwo
Edukacji Narodowej

Projekt „Przedszkole i Szkoła z Empatią – offline/online. Widzę, rozumiem, włączam”
dofinansowany ze środków budżetu państwa, przyznanych przez Ministra Edukacji
w ramach programu „Kompas Młodego Obywatela”